

Natalija Obadičová

ACH, TO NAŠE DIĚTĀ...

Príbeh rodiny s dieťaťom
s poruchou ADHD

Vydavateľstvo Nové mesto
2024

www.obchod.nm.sk

© Natalija Obadič,

O, Ti naš Lovro, 2020

© Novi svet, Ljubljana, Ľubľana 2020

© Vydavateľstvo Nové mesto, s. r. o., Bratislava 2024

Translation © Barbora Blašková 2024

ISBN 978-80-89621-86-6

Okamih pravdy

Lovro je miláčikom rodiny a deti ho zbožňujú. S manželom sme si zo dňa na deň všimli rozdiely v jeho správaní, v spôsobe, akým sa hrá, ako počúva naše pokyny a rozumie im. Každý deň som si viackrát kládla otázku: „*Prečo na neho neplatia rovnaké postupy a metódy ako na naše staršie deti v tom istom veku?*“

Jeho obľúbenou hrou do štyroch rokov bolo vytriasanie hračiek z debničiek a políc. Žiadny náznak ani chuť hrať sa inak. V ničom žiadna vytrvalosť. Najmenej v jemnej motorike, ale zaostával aj v tej hrubej.

Chodiť začal až v 21. mesiaci. Vynikal však v hudbe. Mal pozoruhodný hudobný sluch a zmysel pre rytmus. Rád „kvíľil“ na zobcovej

flaute. Síce bez melódie, no podľa rytmu sa dalo rozpoznať, ktorú pieseň hral. Každá palička, príbor, pastelka – všetko sa menilo na bubnovú paličku.

Keď mal Lovro tri roky, absolvoval bežné vyšetrenie u psychológa.

Bol krásny letný deň v polovici júla. Odbehla som dopoludnia z práce a vzala Lovra k psychologičke.

Neskutočné! Jeho správanie ma privádzalo do šialenstva, hanbila som sa. Nerešpektoval moje ani doktorkine pokyny. V duchu som rozmýšľala, čo si asi doktorka pomyslí, že aké nevychované dieťa to mám. Tvár mi od hrôzy celá sčervenela.

Lovro odmietal spolupracovať, reagoval len na to, čo ho zaujímalo. Bez dovolenia vstal a začal otvárať skrinky v ordinácii a neprestával ani napriek všetkým mojim a doktorkiným upozorneniam. Obzrel si všetky hračky a svojvoľne ich rozmiestnil po ordinácii, no odmietol ich odložiť.

Doktorka vycítila moje zúfalstvo a láskavo povedala: „*Pani, vaše dieťa nie je nevychované. Poznám vás aj vaše tri staršie deti a viem, aká ste usporiadaná rodina. Váš Lovro má po-*

ruchu pozornosti. Výchova s tým nemá nič spoločné.“

Musím priznať, že v ten deň sa mi zrútil svet. Predstavila som si všetky deti s touto diagnózou, s ktorými som v škôlke prichádzala do kontaktu. Dôverne som poznala všetky vážne problémy, ktoré túto poruchu sprevádzajú. Nie, toto som pre svoje dieťa naozaj nechcela.

Vrátila som sa do práce. Zbadala ma kolegyňa a hneď sa ma spýtala: „*Čo ti je? Vyzeráš hrozne!*“ Išla som za manželom, ktorý pracoval vo vedľajšej miestnosti. Pri pohľade na mňa okamžite vedel, že niečo nie je v poriadku. Pri najbližšej príležitosti sme si urobili prestávku a začali plánovať novú, nepredvídateľnú časť svojho života.

Spočiatku sa vynárali rôzne otázky a myšlienky: *Čo ak to lekárka preháňa? Čo ak je len nevychovaný, pretože býval často chorý? Čo je vlastne porucha pozornosti? Čo ak nemá až takú ťažkú formu? Dá sa to vyliečiť? Čo ak bude musieť užívať tie príšerné lieky? ČO AK...?* Takéto a podobné myšlienky sa nám prehánali hlavou ako v nočnej more.

Jednu vec sme však obaja pochopili okamžite. Slová psychologičky, že „*vychovávať*

dieťa s poruchou pozornosti si vyžaduje veľa času a energie“; sa nám hlboko vryli do srdca a mysle. Pomysleli sme si: Ak dokážeme všetku svoju energiu venovať iným deťom v škôlke, prečo by sme ju nemohli dať najprv tým svojim a najmä Lovrovi, ktorý ju práve teraz najviac potrebuje? Bez váhania sme sa rozhodli, že Damijan dá výpoveď v práci a ostane doma. Nebolo to ľahké rozhodnutie, pretože sme mali hypotéku na dom, takže sme sa, prirodzene, obávali, ako vyžijeme z jedného platu. Ale láska k Lovrovi a celej našej rodine zvíťazila. Ešte v ten deň sme svoje rozhodnutie oznámili vedeniu škôlky a kolegom.

Sme vďační všetkým, ktorí to plne pochopili a podporili nás. Nikto nás neodhovárať. To nás ešte viac povzbudilo a zároveň utvrdilo v tom, že sme sa rozhodli správne. Hneď v nasledujúci týždeň zostal Damijan s Lovrom doma.

Kniha, ktorú máte práve pred sebou, bola napísaná v čase, keď Lovro navštevoval prvý ročník a pripravoval sa na nástup do druhej triedy. V školskom roku 2020/2021 bol už treťiakom.

Obsah

Pár slov na úvod	5
Čo je ADHD?	11
Naša rodina	19
Netrpezlivé očakávanie Lovra.....	23
Tentoraz je všetko inak	26
Okamih pravdy	30
Tvárou v tvár diagnóze.....	34
Hľadanie nových ciest.....	38
Už ďalej nevládzem <i>alebo</i> nová výzva...	47
Dôslednosť	53
Krok za krokom	58
Dokážem rozmýšľať a cítiť inak?	67
Smola <i>alebo</i> odrazový mostík	76

Jeho svet je naším pokojom.....	88
Od A po Z a 1 + 1	91
Silné stránky.....	97
Ešte niečo chýba	101
Poznáte to príslovie, že ak chcete zmeniť svet, musíte zmeniť najprv seba?.....	105
Predsudky a stigma	109
Záver	112
Kým je pre mňa Lovro	115

Natalija OBADIČOVÁ

Ach, to naše dieťa...

Príbeh rodiny s dieťaťom s poruchou ADHD

Zo slovinského originálu Natalija Obadič

O, ti náš Lovro...

Zgodba o otroku z motnjo pozornosti

Novi svet, Ljubljana 2020,

preložila Barbora Blašková

Jazyková korektúra Katarína Boďová

Ilustrácie Klarisa Sipošová

Obálku spracoval a graficky upravil Ivan Pokrývka

Vydalo Vydavateľstvo Nové mesto, s. r. o.,

Cablkova 10, 821 04 Bratislava, v roku 2024

ako svoju 183. publikáciu

Editorka a zodpovedná redaktorka Katarína

Boďová

Prvé vydanie

124 strán

Z dodanej sadzby vytlačila spoločnosť

Vydavateľstvo Michala Vaška, s. r. o., Prešov

www.obchod.nm.sk

knihy@nm.sk

ISBN 978-80-89621-86-6